

[Elmquist.]

som man har til Disposition, og Staten vil altsaa spare det direkte Tilskud paa ca. 70 000 Kr. aarlig, som man foreslaar skal ydes fra Statens Side.

Vi fra vor Side forstaar ikke, at den højtærede Søfartsminister og Flertalspartierne ikke har villet se alle disse Fordele og ikke har villet indse, at der intet tabes ved at gaa denne Vej, men kun haves Muligheder for at vinde noget. Nogen større Forhandlingsvillie synes jeg ikke det er Udtryk for eller noget Ønske om at ville bøje sig for andres med gode Argumenter underbyggede Ønsker. Det er der imidlertid ikke noget at gøre ved. Vi fra Mindretallets Side maa imidlertid holde fast paa, at der ingen Grund er til at styrte sig ud i Foranstaltninger, der vil koste Statskassen ca. 70 000 Kr. aarligt, naar lige saa gode eller maaske endog bedre Resultater kan naas uden en saadan Udgift for Statskassen. Derfor vil vi meget anbefale den af os foreslaaede Ordning, som sparer Statskassen for denne Udgift de 2 første Aar og vil betyde en vedvarende Besparelse, hvis Forsøget falder tilfredsstillende ud.

Paa Mindretallets Vegne skal jeg hermed anbefale at stemme for det af det konservative Folkeparti og Venstre i Fællesskab stillede Ændringsforslag.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Stavning): Jeg vil gerne minde om, at i den Lov, der gennemførtes i 1929 om Afgift af Skibe — den, hvorved den saakaldte Konsulatsafgift ophævedes^v — bestemtes det, at den nye Afgift skulde anvendes til Navigatorers praktiske Uddannelse, og det bestemtes endvidere, at Skibsrederne og Navigatorernes Organisationer skulde medvirke til Løsning af denne Opgave. Dette Lovpaabud er fulgt ved Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag om et Skoleskib. Lovforslaget er et Resultat af Forhandlinger, som gennem et Aars Tid er ført med en Delegation udpeget af Sejlskibsrederne, Dampskibsrederne, Styrmandene og Kaptajnerne, og det kan derfor ikke andet end vække nogen Forbavselse, naar den ærede Ordfører for Mindretallet nu fremhæver, at Foreningen af Sejlskibsredere, der altsaa er Medforlagsstillere til det Forslag om et Skoleskib, som jeg har forelagt Tinget, nu giver Vejledning i en helt anden Fremgangsmaade.

Nogen stor Respekt for Organisationer, der handler paa den Maade — hvis det er Organisationer —, kan man uægtelig ikke faa. Men det sikre er altsaa, at de Erhvervsorganisationer, der i første Linie er interes-

serede i, at de nødvendige Navigatorer uddannes, har tilvejebragt det Forslag, som jeg har anbefalet Tinget, og det vilde være lidet rimeligt at vente, at jeg skulde svigte dem, med hvem jeg har samarbejdet om denne Sag; det ærede Medlem Hr. Elmquist vilde have mere Grund til at forbavses, hvis jeg havde svigtet Skibsrederne og Navigatorerne, end naar jeg fastholder det Standpunkt, som disse har bedt mig om at forebringe Rigsdagen. Jeg skal ikke nægte, at jeg er lidt forbavset over det Resultat, som Mindretallet er naaet til efter den Forhistorie, som Sagen altsaa har, og som jeg ogsaa tidligere har gjort Rede for.

I øvrigt er det ganske interessant, at Venstre og det konservative Parti nu vil søge gennemtvunget Oprettelsen af et Statsrederi med Fragtfart ikke blot af det Par Prøveskibe, der nu er Tale om, men af 10—12 Skibe, saaledes som det ærede Medlem Hr. Elmquist sagde, Maalet var. Disse Skibe skal Staten købe, og den skal formodentlig ogsaa drive dem. Det bliver et mærkeligt System for Statsdrift, men det buiver jo dog Statsdrift, og hvis jeg ikke var saa klog, som jeg nu heldigvis er, saa var jeg jo gaaet paa Vildmanden. For en Vildmand vilde det utvivlsomt være, hvis Staten kastede sig ind i en saadan Erhvervsvirksomhed med en Skibstype, som er i Færd med at forsvinde hele Verden over.

Den fremsatte Plan gaar altsaa ud paa, at der skal gøres et Forsøg med 2 eller 3 Sejlskibe af passende Tonnage, staar der vist; hvad det vil sige, ved jeg for øvrigt ikke, men da der tales om, at der skal være Plads til 6—8 Elever i hvert af Skibene, maa man vel tænke paa, hvad jeg ogsaa nu hørte, den ærede Ordfører for Mindretallet sagde, tremastede Skonnerter paa 200—400 Br.-Reg.-Tons.

Nu er Forskellen mellem, om man foreløbig lejer Skibene, eller man køber dem, vist ikke saa overvældende stor, som man skulde tro, thi det er jo en Forudsætning for det Forslag, der foreligger, at der skal ske en Ombygning af Skibene, for at de kan gøre Tjeneste som Skoleskibe, samtidig med at de skal være Fragtskibe, og denne Ombygning skal Staten naturligvis betale, selv om den lejer Skibene. Det fremgaar jo af Ændringsforslaget, at Beløbene baade til Lejen, til Ombygningen og til Driften skal tages af de Afgifter, der indgaar i Statskassen i Henhold til den nævnte Lov af 1929, og lægger man nu til Udgifterne til Skibenes Ombygning til Skoleskibe Udgifterne til Vedligeholdelse og Udgifterne ved eventuelt at føre Skibene tilbage til